

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 2009-2010

7 DECEMBER 2009

Wetsvoorstel tot aanvulling van de wet van 22 maart 2001 tot instelling van een inkomensgarantie voor ouderen en de wet van 1 april 1969 tot instelling van een gewaarborgd inkomen voor bejaarden, teneinde IGO-gerechtigden toe te staan tot maximum zestig dagen het grondgebied te verlaten

(Ingediend door de heer Jean-Paul Procureur)

TOELICHTING

De IGO werd ingesteld bij de wet van 22 maart 2001 tot instelling van een inkomensgarantie voor ouderen, ter vervanging van de regeling van het « gewaarborgd inkomen voor bejaarden » (GIB).

De IGO-regeling strekt om een uitkering toe te kennen aan ouderen die de wettelijke pensioenleeftijd (65 jaar) hebben bereikt, maar die als gevolg van persoonlijke omstandigheden er niet in geslaagd zijn een loopbaan op te bouwen die lang genoeg is om toereikende inkomsten te krijgen.

Artikel 4 van de wet van 22 maart 2001 bepaalt dat de IGO-gerechtigde zijn hoofdverblijfplaats in België moet hebben, dat wil zeggen dat hij bestendig en daadwerkelijk in België moet verblijven.

In tegenstelling tot de ouderdoms- en overlevingspensioenen, mag de IGO niet worden « uitgevoerd ».

Tijdelijk in het buitenland verblijven is echter wel toegestaan, op voorwaarde dat de Rijksdienst voor pensioenen (RVP) daarvan vooraf in kennis wordt gesteld en dat het verblijf voldoet aan een van de voorwaarden die zijn bepaald bij artikel 42 van het koninklijk besluit van 23 mei 2001 tot instelling van een algemeen reglement betreffende de inkomensgarantie voor ouderen.

Die diverse voorwaarden zijn de volgende :

1° Het verblijf in het buitenland mag niet langer duren dan dertig al dan niet opeenvolgende dagen per

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 2009-2010

7 DÉCEMBRE 2009

Proposition de loi complétant la loi du 22 mars 2001 instituant la garantie de revenus aux personnes âgées et la loi du 1er avril 1969 instituant un revenu garanti aux personnes âgées en vue de permettre aux bénéficiaires de la GRAPA de quitter le territoire jusqu'à soixante jours

(Déposée par M. Jean-Paul Procureur)

DÉVELOPPEMENTS

La GRAPA a été instaurée par la loi du 22 mars 2001 instituant la garantie de revenus aux personnes âgées en remplacement du système de « revenu garanti aux personnes âgées » (RGPA).

Le régime de la GRAPA vise à octroyer une allocation aux personnes âgées qui ont atteint l'âge légal de la pension (65 ans) mais qui, en raison de circonstances particulières, n'ont pas pu se constituer une carrière suffisante pour bénéficier de revenus suffisants.

En vertu de l'article 4 de la loi du 22 mars 2001, il faut résider en Belgique pour bénéficier de la GRAPA, c'est-à-dire qu'il faut se trouver effectivement et en permanence en Belgique.

Contrairement aux pensions de retraite et de survie, la GRAPA ne peut pas s'exporter.

Cependant, les séjours temporaires à l'étranger sont admis, à condition d'en avertir préalablement l'Office national des pensions (ONP) et que le séjour respecte une des conditions établies par l'article 42 de l'arrêté royal portant règlement général en matière de garantie de revenus aux personnes âgées du 23 mai 2001.

Ces différentes conditions sont :

1° Le séjour à l'étranger ne doit pas dépasser trente jours, consécutifs ou non, par année civile. En cas de

kalenderjaar. Als dat maximum wordt overschreden, wordt de IGO geschorst voor alle kalendermaanden tijdens welke de gerechtigde niet ononderbroken in België heeft verbleven.

2° Het verblijf in het buitenland is het gevolg van een toevallige en tijdelijke opname in een ziekenhuis of een andere zorginstelling. In dat geval mag het verblijf langer dan dertig dagen duren.

3° Het verblijf in het buitenland mag langer dan dertig dagen duren, voor zover uitzonderlijke omstandigheden dat verblijf wettigen en op voorwaarde dat het Beheerscomité van de RVP hiertoe toestemming heeft verleend.

Indien die voorwaarden niet in acht worden genomen, wordt de betaling van de IGO geschorst voor elke maand gedurende welke de gepensioneerde niet ononderbroken in België verblijft.

De indiener van dit wetsvoorstel acht die termijn van dertig dagen te kort.

IGO-gerechtigden horen het grondgebied voor langere tijd te mogen verlaten. Het is normaal dat ouderen actief blijven en dat ze om persoonlijke redenen in het buitenland zouden mogen verblijven (bijvoorbeeld om een kind te bezoeken).

Overigens bood in de oude regeling van gewaarborgd inkomen artikel 63 van het koninklijk besluit van 29 april 1969 de gerechtigden de mogelijkheid gedurende negentig dagen per kalenderjaar het grondgebied te verlaten.

Daarom wil de indiener van dit wetsvoorstel IGO-gerechtigden toestaan tot zestig dagen het grondgebied te verlaten, met behoud van de uitkering.

Met een maximum van zestig dagen zijn de IGO-gerechtigden vrijer. Het uitgangspunt van de hoofdverblijfplaats in België, wat de basis is van de IGO-regeling, blijft wel behouden.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 3

Dit artikel wijzigt de wet van 1 april 1969 tot instelling van een gewaarborgd inkomen voor bejaarden, omdat de regeling van gewaarborgd inkomen van toepassing blijft als ze voor de gerechtigden gunstiger is dan de nieuwe regeling.

dépassement de cette limite, la GRAPA est suspendue pour tous les mois civils durant lesquels le bénéficiaire n'a pas résidé de façon ininterrompue en Belgique.

2° Le séjour à l'étranger fait suite à une admission occasionnelle et temporaire dans un hôpital ou un établissement de soins. Le séjour peut alors durer plus de trente jours.

3° Le séjour à l'étranger peut durer plus de trente jours pour autant que des circonstances exceptionnelles le justifient et à condition que le Comité de gestion de l'ONP ait donné son autorisation.

Si ces conditions ne sont pas respectées, le paiement de la GRAPA est suspendu pour chaque mois au cours duquel le pensionné ne séjourne pas de façon ininterrompue en Belgique.

Selon l'auteur de la présente proposition ce délai de trente jours par année civile est trop court.

Les personnes âgées bénéficiant de la GRAPA doivent avoir la liberté de quitter le territoire plus longtemps et il est normal que les personnes âgées conservent une vie dynamique et puissent séjourner à l'étranger pour des raisons personnelles, par exemple pour rendre visite à un enfant.

D'ailleurs on peut noter que dans l'ancien système de revenu garanti l'article 63 de l'arrêté royal du 29 avril 1969 laissait aux bénéficiaires la possibilité de quitter le territoire durant nonante jours par année civile.

Pour cette raison, l'auteur de la présente proposition veut permettre aux bénéficiaires de la GRAPA de quitter le territoire jusqu'à soixante jours, en conservant les allocations.

La limite de soixante jours permet aux bénéficiaires de la GRAPA d'être plus libres tout en conservant l'idée de résidence principale en Belgique, qui est la base du régime de la GRAPA.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

Article 3

Cet article modifie la loi du 1er avril 1969 instituant un revenu garanti aux personnes âgées, car le système du revenu garanti continue de s'appliquer lorsqu'il est plus favorable aux bénéficiaires que le nouveau système.

Jean-Paul PROCUREUR.

WETSVOORSTEL**Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

Artikel 14, § 2, van de wet van 22 maart 2001 tot instelling van een inkomensgarantie voor ouderen, wordt aangevuld met een lid, luidende :

«Met het oog op de betaling van de inkomensgarantie wordt met een bestendig en daadwerkelijk verblijf in België gelijkgesteld :

1° het verblijf in het buitenland gedurende minder dan zestig al dan niet opeenvolgende kalenderdagen per kalenderjaar;

2° het verblijf in het buitenland gedurende zestig al dan niet opeenvolgende dagen per kalenderjaar of langer, ten gevolge van een toevallige en tijdelijke opname in een ziekenhuis of een andere zorginstelling;

3° het verblijf in het buitenland gedurende zestig al dan niet opeenvolgende dagen per kalenderjaar of langer, voor zover uitzonderlijke omstandigheden dit verblijf wettigen en op voorwaarde dat het Beheerscomité van de Rijksdienst voor pensioenen hiertoe de toelating heeft verleend. ».

Art. 3

Artikel 1, § 2, van de wet van 1 april 1969 tot instelling van een gewaarborgd inkomen voor bejaarden, wordt aangevuld met een lid, luidende :

«De volgende verblijven hebben geen gevolgen voor de betaling van het gewaarborgd inkomen :

1° het verblijf in het buitenland gedurende minder dan zestig al dan niet opeenvolgende kalenderdagen per kalenderjaar;

2° het verblijf in het buitenland gedurende zestig al dan niet opeenvolgende dagen per kalenderjaar of langer, ten gevolge van een toevallige en tijdelijke opname in een ziekenhuis of een andere zorginstelling;

3° het verblijf in het buitenland gedurende zestig al dan niet opeenvolgende dagen per kalenderjaar of langer, voor zover uitzonderlijke omstandigheden dit verblijf wettigen en op voorwaarde dat het Beheers-

PROPOSITION DE LOI**Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

L'article 14, § 2, de la loi du 22 mars 2001 instituant la garantie de revenus aux personnes âgées est complété par un alinéa rédigé comme suit :

«En vue du paiement de la garantie de revenus est assimilé à un séjour permanent et effectif en Belgique :

1° le séjour à l'étranger pendant moins de soixante jours, consécutifs ou non, par année civile;

2° le séjour à l'étranger pendant soixante jours ou davantage, consécutifs ou non par année civile, suite à l'admission occasionnelle et temporaire dans un hôpital ou dans un autre établissement de soins;

3° le séjour à l'étranger pendant soixante jours ou davantage, consécutifs ou non par année civile, pour autant que des circonstances exceptionnelles justifient ce séjour et à condition que le Comité de gestion de l'Office national des pensions ait donné l'autorisation pour celui-ci; ».

Art. 3

L'article 1er, § 2, de la loi du 1er avril 1969 instituant un revenu garanti aux personnes âgées est complété par un alinéa rédigé comme suit :

«N'affecte pas le droit au paiement du revenu garanti :

1° le séjour à l'étranger pendant moins de soixante jours, consécutifs ou non, par année civile;

2° le séjour à l'étranger pendant soixante jours ou davantage, consécutifs ou non par année civile, suite à l'admission occasionnelle et temporaire dans un hôpital ou dans un autre établissement de soins;

3° le séjour à l'étranger pendant soixante jours ou davantage, consécutifs ou non par année civile, pour autant que des circonstances exceptionnelles justifient ce séjour et à condition que le Comité de gestion de

comité van de Rijksdienst voor pensioenen hiertoe de toelating heeft verleend. ».

24 november 2009.

l'Office national des pensions ait donné l'autorisation pour celui-ci. ».

24 novembre 2009.

Jean-Paul PROCUREUR.